Faneva — misionārs

Marisa Vidisona
Baznīcas žurnāli

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

ŠANAS KĪGANAS ILUSTRĀCIJAS

Faneva skatījās ārā pa logu uz pārpildīto ielu pie savas mājas. Viņš redzēja ļaudis, kuri vilka ratiņus ar dārzeņiem, rīsiem, drēbēm un citām pārdodamām precēm. Viņš dzirdēja automašīnu signalizēšanu un suņu riešanu. Tad viņš izdzirdēja vēl kādu skaņu.

„Mammu, kāds klauvē pie durvīm!" Faneva iesaucās. Mamma atvēra durvis. Pie durvju sliekšņa stāvēja divi jauni vīrieši uzvalkos ar kaklasaitēm. Faneva vēl nekad nebija redzējis savā Madagaskaras apkaimē kādu, kurš būtu tā ģērbies.

„Mēs esam misionāri no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas," viens no viņiem teica. „Mēs mācām cilvēkiem par Jēzu. Vai mēs drīkstam dalīties ar jums savā vēstījumā?"

Fanevam par prieku, mamma viņus ielaida. Visa ģimene sapulcējās, lai dzirdētu par Jēzu Kristu un to, ka uz Zemes atkal ir Viņa Baznīca.

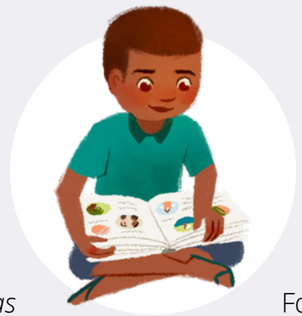

Kopš tās dienas misionāri apmeklēja Fanevas ģimeni daudzas reizes. Viņi atnesa grāmatu ar nosaukumu *Mormona Grāmatas stāsti*. Fanevam ļoti patika lasīt to kopā ar savu ģimeni!

„Kādudien es kļūšu par misionāru un dalīšos ar citiem Mormona Grāmatā," Faneva pie sevis nodomāja.

Citā apciemojuma reizē misionāri mācīja Fanevas ģimenei lūgt Dievu. Faneva uzzināja, ka viņš var runāt ar Debesu Tēvu jebkurā laikā un jebkurā vietā.

„Kādudien es kļūšu par misionāru un mācīšu cilvēkiem par lūgšanu," Faneva nodomāja.

Kādu dienu misionāri uzdeva svarīgu jautājumu.

„Vai jūs sekosiet Jēzus Kristus piemēram un tapsiet kristīti?" viens no viņiem vaicāja.

Fanevas sirdi piepildīja prieks. „Jā!" viņš atbildēja.

„Jā!" teica viņa mamma un brālis.

Tētis teica, ka viņš vēl nav gatavs kristībām. Taču viņš neiebilda, ka pārējie ģimenes locekļi tiek kristīti. Un tā nu tas tika izdarīts! Fanevu kristīja viens no misionāriem, kurš bija mācījis viņam par Jēzu.

„Kādudien es kļūšu par misionāru un palīdzēšu cilvēkiem tikt kristītiem," Faneva nodomāja.

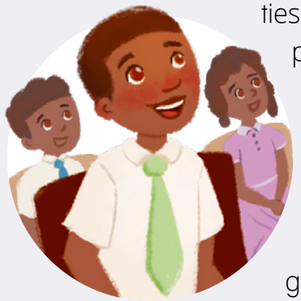

Viena no labākajām lietām Baznīcas locekļa statusā ir Sākumskolas apmeklēšana. Fanevam ļoti patika piedalīties bērnu pasākumos un iegūt jaunus draugus. Taču vairāk par visu viņam patika dziedāt Sākumskolas dziesmas. Kādu svētdienu viņi Sākumskolā dziedāja dziesmas par dalīšanos evaņģēlijā.

„Jau tagad gribu kalpot misijā," Faneva dziedāja, „lai vairs ilgāk nav man jāgaida!"

„Es jau tagad varu sākt misionāru darbu," Faneva atskārta. *Man nemaz nav līdz tam jāgaida!*

Kopš tā brīža Faneva meklēja iespējas dalīties evaņģēlijā. Viņš centās rādīt labu piemēru. Viņš aicināja cilvēkus uz Baznīcu. Viņš palīdzēja saviem kaimiņiem. Pēc dažiem gadiem viņš bija pietiekami liels, lai kopā ar misionāriem mācītu savas pilsētas ļaudis. Vēl pēc dažiem gadiem viņš pats sāka kalpot misijā, tiekoties ar nepazīstamiem cilvēkiem un daloties evaņģēlijā — tāpat kā misionāri, kuri bija dalījušies evaņģēlijā ar viņu. ●

„Es labprātāk pavadu laiku kopā ar misionāriem, nekā daru kaut ko citu," Faneva teic. Viņš tika aicināts kalpot misijā savā dzimtajā valstī — Madagaskarā.